

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ-CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRHIIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARADULUI

NINIVE.

Ninive înseamnă pe românește „Frumoasa”. Ninive, care azi e un morman de ruine, odinioară a fost o cetate falnică și frumoasă.

În Apus, în dosul aceleia ce numim frumos, mai de multeori, artificial, se poate ascunde gălbinarea și hodorigirea cea mai lamentabilă a trupului și a sufletului, în orient însă frumosului nu i-se dă numele degeaba.

Orientalii, acești filozofi născuți, cari au avut și au încă pătrunderea până în rădăcina lucrurilor, dacă au numit un loc frumos acela a trebuit în adevăr să fie frumos.

În orient, precum se știe, e natura extrem de bogată în tot felul de frumseți și soarele și codrii și florile sunt mai strălucitoare în admirabilele podoabe decât la noi.

Cine a putut să se delecteze în destul în descrierea grădinilor bogate în culori, forme și miros ale orientului?

Cu câtă emoție povestesc călătorii despre nopțile luminoase ale orientului, cari prefac pustietățile înspăimântătoare în minunate câmpii, de argint.

Ninive, capitala de odinioară a Asirienilor, situată pe malul Tigrului, nu în zadar a purtat numele de cetatea „frumoasă”. Dacă ne gândim la fastul și podoabele cu cari obicinuiu regii orientului să-și îmbrace curțile și palatele ușor ne vine să ne închipuim câtă risipă de frumsețe va fi fost în Ninive.

Ninive, această capitală a orientului a rămas învecnicită în paginile Sf. Scripturi. Nu pentru frumseța ei externă, care este așa grabnic trecătoare în măsura lungă a timpului ci pentru deosebita putere sufletească a locuitorilor ei cari s'au ridicat din pulbera pământului atât de păcătoasă, la Dzeu.

Și a fost cuvântul Domnului către Iona, feciorul lui Amalti, zicând:

„Scoală și mergi la Ninive, cetatea cea mare și propovăduiește în dânsa *că s'a suit strigarea răutății ei la mine.*

Și a început Iona a intra în cetate, cale ca de o zi și a propovăduit și a zis:

„Încă trei zile și Ninive se va prăpădi, și au crezut oamenii din Ninive lui Dzeu, și au propovăduit post și s-au îmbrăcat cu saci *dela mare până la cel mai mic a lor.* Și a venit cuvântul la Împăratul Ninivei și s'a sculat depe scaunul său și s'a desbrăcat de hainele sale și s'a îmbrăcat cu sac și a șezut în cenușe.

Și s'a spus și s'a poruncit în Ninive dela Împăratul și dela boerii lui zicând: oamenii și dobitoacele boii și oile să nu guste nimic nici să pască și apă să nu bea. Și i-a părut rău lui Dzeu pentru răul carele a zis să le facă lor și nu a făcut.”

Iată de ce a rămas Ninive cetatea „frumoasă” și în senz creștinesc până în ziua de azi.

Și iată de ce nu este creat să lăsăm acoperită de praf acea pagină a scripturei în care se vorbește de cetatea Ninive cu una sută douăzeci de mii de locuitori.

Nu, frumsețea Ninivei nu mai este trecătoare fiindcă a fost în stare să-și omoare păcatele cu post și rugăciuni și să se *întoarcă la D-zeu.*

Nu prea găsim în istorie multe exemple de felul Ninivei care să facă bucurie cerului, orașele noastre moderne ce privește frumsețea externă ar putea toate să poarte numele de cetăți frumoase, ca Ninive, dar ce privește frumseța internă adecă vrerea de a se întoarce la Dzeu ele nu se prea aseamănă cu orașul vechiu de frumoasă amintire.

Ca să poată să se sălășluiască în lumea aceasta pacea, bunăînțelegerea și iubirea între oameni este de neapărată lipsă, ca orașele de azi cari cu civilizația lor, cu cultura lor cu gusturile lor în bine și în rău, influențează într'o măsură tot mai mare satele din jurul lor, să se ridice cu hotărâre bărbătească în contra păcatelor și să dea exemplul bine făcător al ridicării morale.

Apostolii satelor, fie ei preoți, fie învățători ori medici ori altfel de îndrumători tebuie să constate cu durere că oricât ar munci ei de cu entuziasm și de cu pricepere, otrava dela orașe se revarsă în valuri așa de puternice la sate încât ei trebuie să rămână cotropiți cu toată munca lor încordată.

Țăranul nostru care altădată ținea orbis la obiceiurile sale moștenite din străbuni, azi vorbește ca orășanul se îmbracă și el ca orășanul, are și el apucăturile ca orășanul, și pâinea lui de toate zilele este nu ceaslovul ca de demult ci gazeta care vine dela oraș plină de venin și de urâciuni.

Mândra cetate a Ninivei cu întoarcerea ei la Dzeu a înviorat lot ținutul din jurul ei și țara întreagă și vorbind în interes creștinesc și noi așteptăm, ca orașele noastre cum sunt, întâi să se întoarcă la Dzeu ca apoi lor să le urmeze și satele cari prin căile de comunicațiune așa de dezvoltate sunt și *sufletește* încopciate de orașe.

Să judece bine păstorii, ori vor înflori de grabă drumurile lui Hristos udate cu asudoare și cu sânge dacă orașele cari azi au rol conducător în civilizație și cultură nu vor merge în frunte și atunci când e vorba de entuziasmul religios?

*

E noapte umedă și întunecoasă. Din trenul meu aud cum grăbesc spre oraș din toate direcțiile trenurile cari aduc pe provinciali pe unii spre durere pe alții spre bucurie.

Orașul care din depărtare ți se pare un balaur cu sute de guri pe cari aruncă lumină și înghite pe provinciali și nu-i trimite pe nici unul acasă, așa cum a fost, ori mai rău ori mai bun.

În trenul nostru de provincie stăm rău cu lumina așa că poți dormi și visa cât vrei.

Imi închid ochii și parecă văd ruinile Ninivei.

Ninive, Ninive, cetatea frumoasă! Cum bate de frumos acuma lumina lunii peste ruinile tale

și tu totuși ai rămas nemuritoare în istoria lumii, fiindcă în *ceasul din urmă te-ai întors la Dzeu.*

Ai avut dragoste pentru Domnul care te-a iertat și din țărână te-a făcut simbol.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop

Sfințirea bisericii din Șiștaroveț.

Sfințirea bisericii din Șiștaroveț, are o îndoită însemnătate religioasă morală, căci renovarea acestei biserici s'a făcut în cea mai mare parte prin jertfa fără prihană adusă pe Altarul Domnului de distinsa familie Suciu, băștinașă din Șiștaroveț și anume de Dl Dr. Ioan Suciu avocat în Cluj, Dl Dr. Vasilie Avramescu, avocatul Statului în Arad, cu Prea Stimata soție născută Suciu și I. Pr. Cuvioșia Sa părinte arhimandrit Dr. Iustin I. Suciu.

Dl Dr. Ioan Suciu s'a mai distins prin râvna sa către casa Domnului dându-i bisericii din Iermata un chivot și un prestol de o valoare artistică.

Familia Suciu a dăruit iconostasul complet, prestolul și chivotul. A reparat pe cheltuiala sa toate scaunele și stranele din biserică. A donat un dulap în sf. Altar și unul pentru eptropi. A făcut o ușă de fier la treptele ce conduc în cor. A cumpărat mai mulți prapori noi. A cumpărat toată îmbrăcămintea pe obiectele bisericesti, apoi candele și mai multe icoane. Cu'n cuvânt a cumpărat tot ce nu era, sau nu era corespunzător în raport cu frumsețea iconostasului.

Iconostasul e făcut în stil bizantin. El nu constă numai din un părete de scânduri pe care sunt aplicate icoane sfiute, ci el este de o constituție masivă arhitectonică decorată cu stâlpi pătrați și rotunzi și cu arcuri în stil bizantin.

Construcția iconostasului e făcută în atelierele de tâmplărie ale fondului cărților funduare din Cluj.

Pictura iconostasului este art stică, acomodându-se tradițiilor bisericii ortodoxe. Ea se datorește artistului pictor Havaș din Cluj

Prestolul e făcut din lemn stând pe o bază, din care resar zece stâlpi rotunzi de stil bizantin. Și prestolul e făcut tot în ateliere numite din Cluj.

Chivotul este construit artistic asemănând sfintei Mănăstiri de Argeș.

Cheltuielile le-a purtat familia Suciu, îndeosebi Dl. Dr. Ioan Suciu care a îngrijit și condus renovările în regie proprie. Au mai dăruit: funcționarul silvic Bunea o icoană prețioasă; soția neguțătorului Deutsch perdeaua dela sf. altar, iar cooperativa din Șiștaroveț un dar în bani.

Dumnezeu să-i albe în sfânta Sa pază, în toate

împrejurările vieții lor și să-i bucure cu bună isbândă și rodnicie în toate lucrările lor!

Comuna bisericească a făcut padimentul cu beton, a zugrăvit pereții și a vopsit scaunele și celelalte mobile.

La zugrăvirea bisericii s'a avut în vedere conturile arhitectonice și stilul catapetezmei, aducându-se conturile picturii murale în consonanță cu catapetezma.

Zugrăvirea bisericii a făcut-o zugravul Avram din Lipova, iar pardosimea în cement colorat, maestrul român Dehelean din Micălaca.

Având toate acestea în vedere și ca mângăierea poporului și a distinsilor binefăcători să fie deplină Pr. Sf. Sa pe lângă tot timpul nefavorabil și primejdios, — dând ascultare chemării, a fixat sfințirea bisericii pe a treia zi de Crăciun.

Pr. Sf. Sa a plecat dela reședință Joi în 27 Decembrie 1928 la orele 7 și jumătate dimineața cu două automobile, însoțit de consilierul referent Mihail Păcățian, Dl. Dr. Vasile Avramescu, avocatul statului în Arad și diaconul Ignatie Raița.

La Lipova s'a atașat și protopopul Fabriciu Manuilă.

I. Pr. Cuvioșia Sa părintele arhimandrit Dr. Iustin I. Suciu s'a dus cu o zi înainte, oficiind slujba vecerniei și a privegherii, asistat de preotul local Gheorghe Franțescu și preotul Tiberiu Suciu din Labasint și fiind biserica ticsită de popor.

La hotarul comunei ne-a întâmpinat poporul cu 20 călăreți și mai multe trăsuri în frunte, cu notarul comunal Sabin Opreșă, care în numele său și al poporului binevențează pe Pr. Sf. Sa în cuvinte alese și binepotrivite.

În comună intrăm în sunetele clopotelor și treascurilor.

Înainte locuinței notarului care este vizavi de sf. biserică și unde ne-a așteptat mulțimea poporului Dl. Dr. Ioan Suciu, în câteva cuvinte bine susținute salută pe Pr. Sf. Sa de bun sosit, mulțumindu-i că pe gerul acesta s'a ostănit până la Șistaroveț să predea destinațiunii sale sf. biserică renovată prin credința și dragostea fiilor ei sufletești.

Pr. Sf. Sa — conform programului stabilit — descinde la locuința notarului Sabin Opreșă, de unde este condus la sf. biserică cu procesiune.

Sfințirea apel a oficiat-o mai înainte I. Pr. C. Sa părintele arhimandrit Dr. Iustin I. Suciu înconjurat de preotul local Gheorghe Franțescu și preotul Tiberiu Suciu din Labasint.

Solemnitatea sfințirii bisericii s'a început la orele 9 și jumătate prin serviciul religios oficiat de Pr. Sf. Sa Părintele Episcop înconjurat de preoții din suită și de cei doi preoți mai sus amintiți.

Răspunsurile la serviciul divin au fost date de corul bisericesc condus de învățătorul Rotariu din Șistaroveț. E un cor puternic și bine condus.

În asistență am remarcat pe ministrul Banatului dl. Sever Bocu, fiu al comunei venit, din București anume pentru actul sfințirii bisericii, cu șeful său de cabinet de Ștefanescu, apoi dl. Dr. Vasile Avramescu, avocatul Statului în Arad cu doamna Dr. Ioan Suciu avocat în Cluj, fiu al comunei dl. Gheorghe Novacu pretor în Lipova, dl. Sabin Opreșă, notar în Șistaroveț și alți fruntași din comunele învecinate Lipova, Labasint, Chizdia și Lucareț. A fost de față și d-l. deputat în cameră, Mișă Vasilescu din Lipova care este un cântăreț bisericesc de forță.

În cursul sf. liturghii, Pr. Sf. Sa hirotonește diacon pe clericul Dragoșin Selage pentru parohia nou înființată Lucareț.

După Priceasnă, Pr. Sf. Sa ține o emoționată cuvântare despre puterea rugăciunii. Incepe prin a mulțumi familiei Suciu și tuturor binefăcătorilor pentru jertfa prețioasă adusă pe Altarul Domnului. Mulțumește și d-lui ministru Sever Bocu pentru că a binevoit a lua parte la praznicul sfințirii bisericii.

După serviciul religios Pr. Sf. Sa însoțit de suită distinge cu înalta sa vizită, familia Suciu. Doamna Dr. Avramescu a avut fericita idee, ca pe lângă altă gustare, să ne ofere și un cealu, care, după frigul de aproape 4 ore în sf. biserică, a fost foarte binevenit și potrivit.

Solemnitatea a luat sfârșit cu o masă aleasă și bineservită în locuința părintelui Gheorghe Franțescu care împreună cu st. doamnă preteasă am făcut tot posibilul ca Pr. Sf. Sa și oaspeții să se simtă bine.

Cel din tălu toast a fost ridicat de Pr. Sf. Sa Părintele Episcop pentru M. Sa Regele Mihail I.

Dl. Dr. Ioan Suciu pentru Pr. Sf. Sa. Dl. ministru Sever Bocu pentru familia Suciu Dl. Dr. V. Avramescu pentru poporul din Șistaroveț. Părintele Gheorghe Franțescu pentru oaspeții săi,

La orele 4 după masă, Pr. Sf. Sa cu suita, a plecat spre reședință mulțumind lui Dumnezeu că a trecut în pace peste greutatea zilei și că prin sfințirea bisericii a putut contribui ca bucuria și mângăierea poporului și binefăcătorului să fie deplină.

Cutrerând Țara mea.

Făgăraș-Bucium: Mănăstirea

„Intregirii Neamului“

20 August 1928.

(continuare)

„Făgăraș“, vechea cetate a Românilor se crede a-și datori numele de la vorba: fag.

„Țara Făgărașului“ datează de pe timpul lui Vlaicu-Vodă, domnul român dela 1374—77, care fiind războinic și isteț, luptă cu isbândă contra regelui Ludovic cel mare, care, spre a avea liniște i-a dat Banatul de Severin și pământul cu centru la Făgăraș, constituind o provincie nouă pe care o numi „ducat“ și făcù pe Vlaicu „duce“ sau cu expresia germană trecută și în slavonește de „Herzog“ al Fă-

gărașului în anul 1366. Ludovic a considerat această provincie nouă a Domniei muntene, ca o feudă unghurească, în schimbul căreia Vlaicu îi recunoștea suveranitatea, iar nu, ca să o înstreineze pentru totdeauna de țara sa.

Aci, Vlaicu strămută o parte din boerimea sa, dându-i moșii întinse, unde până azi a rămas în țara Oitului, trecută apoi la Ardeal. Chiar pe timpul lui *Mircea Basarab*, mai se găsește aci în „ducatul Făgărașului“ un căpitan român, când primește ducatul în stăpânire ca răsplată pentru că intrase în legătură cu Vladislav, regele Poloniei, prin intermediul lui Petru Mușat, Domnul Moldovei contra lui Sigismund-regele unghuresc.

În 1459 *Vlad Tepeș* posedă deasemeni „Făgărașul“ ca feudă ceeacă îi dă prilejul d'a se amesteca mereu în afacerile Ardelene. În 1462 *Matei Corvinul* îl luă înapoi și decise în 1467 ca Făgărașul să fie la dispoziția regelui ung pentru a recompensa pe voievozii români credincioși, cari i-ar face eventuale servicii.

Aceste feude nu denotau o vasalitate sau o abatere de la politica țării față de Ungaria, ci numai o reluare a legăturilor politice tradiționale ale țării Românești cu coroana Ungară.

În Castelul său din Făgăraș, s'adăpostește *Mihailu Viteazul* după trădarea și lupta nenorocită de la Mirislău și tot aci îi rămase ca zălog în mâna albanezului Basta, scumpa sa soție, Doamna Stanca cu fiul său; *Nicolae Vodă Pătrașcu*, fostul stăpânitor al țării românești. Tot aci se furișă *Mihailu* printre văile munților până la Argeș, trecând Oltul și prin părțile Banatului și Crișului luă drumul spre cel ce-l consideră reprezentantul dreptății, spre Rudolf II., împăratul din Viena.

Spre Făgăraș și-a îndreptat ultima gândire Marele *Mihailu* până în clipa când fu mișelește asasinat, cugetând cum să scape din robie pe ai săi și să-și treacă în țara lui, unde era așteptat cu brațele deschise. Răsunarea cerească, pentru trădarea dela Misirlău și moartea lui *Mihailu*, face să cadă capul lui Moise Secuicul la 7 Iulie 1603, când fu bătut pe zidurile cetății Făgărașului. La 1685 la dieta din Făgăraș, patria căpitanilor munteni, se încheie sub *Serban Cantacuzino*, o alianță între Muntenia și Transilvania, condusă de *Mihailu Apafi*.

În Făgăraș pe timpul Mitropolitului românilor ardeleni: *Sava Brancovici*, s'a înființat o școală pentru cei ce voiau să se facă învățători și preoți în satele românești din țara Oitului.

În școala aceasta se învăța: cântarea, scrierea și citirea românească (cu litere românești).

Plata profesorului era: 40 florini pe an, 16 gălete (hectolitri) de grâu, 26 vedre de vin, 25 care de lemne, 2 cași, 2 vite și câte o găină.

Regulamentul acestei școli, aprobat la 3 Aprilie 1657 de *Suzana Lorantfi*, văduva lui *Gheorghe Rakoczi* se păstrează.

Din cuprinsul lui se vede, că în timpul acela, erau multe școli sătești în țara Făgărașului și dascălii lor erau obligați să urmeze cursurile școlii din Făgăraș, căci astfel își pierdeau drepturile de dascălie și ajungeau din nou iobagi.

Regulamentul prevedea că vor fi primiți în școala aceasta nu numai fii boerilor și ai preoților ci și ai țăranilor Școala avea și un internat, unde se primeau cei mai săraci merituosi, 8 dintre ei fiind întreținuți gratuit și dându-li-se câte 4 pânișoare (țipăi) pe zi de persoană, pe cheltuiala cetății Făgărașului. Cei mai distinși, dintre absolvenții cursului românesc, erau admiși în cursul superior spre a învăța și latinește.

Mitrop. *Brancovici* a dat ordin sever, să predice preoții în biserică românește iar pe cei ce nu voiau să predice în limba poporană i-a amenințat că îi scoate din popie.

La 1677 sfîșind pe preotul Paștiu, mitrop. *Sava* i-a dat sfatul acesta părintesc: „...să te nevoești foarte tare ca să propovăduiești evanghelia curată și luminos creștinilor și să

povestești Scriptura Sfântă oamenilor intru care grăiesc ca să înfăleagă tot creștinul cuvântul lui Dumnezeu“.

În Făgăraș s'a mutat scaunul episcopiei unite (cu Roma) întemeiate la 1700 în Alba Iulia, acolo unde *Mihailu Viteazul* întemeie Mitropolia românească pentru Români din întreg Ardealul ai cărei Vlădici se sfințeau la Târgoviște, ceea-ce fu jupla cea mai însemnată pentru viața și cultura națională în Ardeal!

Din Alba-Iulia, al II Vlădică urisit, după *Athanasie Anghel*, anume *Ioan Patachi*, care fu primul român doctor în teologie al școalelor catolice, se mută la Făgăraș în biserică lui *Const Brâncoveanu* iar de aci făcându-i-se daruri acestei episcopii, moșii din partea curții imperiale, între cari și moșia din Blaj, care fusese un fost domeniu princiar lăsat în părăsire, Vlădică unit d'atunci *Inochentie Micu 1728-51* mută scaunul episcopal dela Făgăraș la Blaj, unde se află și azi.

Acest obiceiul regesc de pe timpul lui *Ludovic cel mare* era, ca regele să dăruiască satele românești după bunul său plac, ori nobililor maghiari sau Episcopilor catolice iar nouii stăpâni primeau dreptul dela rege, chiar asupra vieții țăranilor de sub mâna lor. Această stare de iobăgie se dădu în 1366 de *Ludovic cel mare* nobililor unguri d'a stăpâni pe români.

În Făgăraș însă, o clasă mai înstărită de români nemeși s'a menținut multă vreme, dar neamul voievozilor și juzilor au trecut încet cu încetul la catolicism, spre a deveni nobili, iar poporul român din Transilvania rămase în iobăgie fără conducători, ceea-ce aduse mai târziu diferitele răscoale ardelenesti, contra sălbatecelor legi maghiare

Aci, în Făgăraș, se tipărește un catehism calvinesc în 1648 cu litere latine, tradus de *Ștefan Fogarasi* (din Făgăraș) care ne-a tradus și psalmi în versuri românești.

Privesc Munții Făgărașului, în aiburiul depărtat al unei dimineți c'un soare strălucitor, pe a căror culmi se reazimă câmpia Făgărașului. Prin ea curge domol obositul Olt, care așa de lin își mișcă undele strălucitoare, cași când el însuși care ar străbate 600 km. lungime, ar sta locului în admirația și măreția frumuseții tinuturilor ce și le oglindește în apa-i limpede. Poporul român însuși, cu mintea-i plină de imagini justificate, l-a personificat și l-a doinit mai mult ca pe oricare râu, ca pe un copil răsfățat. Aci e locul lui de odihnă tihnită, par'că pentru a-și recăștiga nouă forțe, spre a lupta cu giganții Carpații Făgărașului a căror semeție trebuie să le-o doboare, spre a-și face loc să plimbe vesnic știrile dulci dintre frații români: Ardeleni, Olteni și Munteni cașicând străbunul *Traian* i-ar fi însărcinat pe el, ca să joace rolul mesagerului copiilor săi.

Razele soarelui se coboară răsfățându-și scriperea asupra unei cupole mărețe ce de la distanță triumfează asupra întregului ținut înconjurător!

E cupola Mănăstirii: „*Intregirii Neamului*“ de la Bucium-Făgăraș, aci construită pe ruinele vechii cetăți creștinești a evlaviosului *Vodă Constantin Basarab Brâncoveanu*.

Cu cât te apropii, te convingi „de visu“ că e un adevărat monument de artă bisericească cu palatul regal și episcopial de lângă ea, precum și locuințele slujitorilor ei *M. S. Regina Maria*, coarda sufletului românesc, urmând pilda strămoșilor voievozi, cari ridicau locașuri Dumnezești la frații români de pretutindenți, păstrează prin înălțarea acestei Sfinte Mănăstiri, via legătură de neam care vibrează prin manifestarea aceleiași credințe față de legea strămoșească.

Biserica e stâlpul credinței și mama e aceia care cea dintâia învață pe copil de mic să ridice mânuța spre a face semnul sfânt al crucii. De ea depinde moralitatea odraslei sale, căci după exemplul faptelor sale morale asupra copilului, trebuie să porneasă ideile cele mari de jertfă pentru religie și patrie.

Femeia trebuie să fie nu numai un îndrumător sufletesc

dar o regeneratoare de energie națională care se resimte acum, după războiu, în primul rând în credința strămoșească.

Trezind sufletele de român, deșteptăm mândria nobleței originii românești, contra credinței insuflată de propaganda dușmană care înăbușă nu numai ortodoxia părintească dar și simțul național.

Cu cât dușmanii ne-au înăbușit evlavia prin desființarea Mănăstirilor, cu atât noi să înălțăm altele mai mărețe și mai artistice. În Mănăstirea: „*Intregirea Neamului*” să aducem rugăciuni de mulțumire și laudă Domnului că ne-a ajutat a avea una și aceeași patrie, unul și același rege, precum totdeauna am avut una și aceeași limbă și lege.

Să ne dăm obolul pentru înălțarea sfintelor locașuri și cu toții: mici și mari, bărbați și femei, clerici și mireni să ajutăm clădirea monumentală a mănăstirilor spre pomenirea vitejilor ostași, cari cu sângele lor au închegat: *România Mare* și acolo ridicând osanale Bunului și Milostivului Dumnezeu să laudăm Atoiputernicia Lui, care a dat neamului nostru biruința într'un războiu atât de groaznic!

Viața oamenilor mari, cari au trăit în altruism prin descoperirile lor și au îmbunătățit viața omenirii întregi ne arată că *prin credința lor și au ajuns scopul.*

Marele *Henry Morton Stanley* spunea că oridecâteori eră într'o stare critică neștiind încotro să-și conducă expediția sa, zicea: „*Tatăl Nostru*” — de nenumărate ori, rugându-se lui Dumnezeu să-i lumineze mintea și ca un fulger divin, i-se coboră în sufletul desnădăjduit credința sigură că pe drumul acela s'apuce și niciodată nu dădea greș!

De asemenea pe inamicii sălbateci numai prin rugăciuni și pacență i-a putut privi c'un aer umoristic.

În toate expedițiile întreprinse ei a fost omul cel mai credincios și religios!

Dar cine nu știe în ce rugăciuni a petrecut noaptea *Cristofor Columb* când tovarășii vreau să-l ucidă căci nu dădea de pământul pentru care *credința lui Columb* eră sigură! Iată 2 exemple din mii de cazuri în care *mântuirea noastră o găsim numai în Credință.*

Fără credința nestrămutată în munca neobosită a oamenilor mari, lumea ar fi rămas pe veci în starea primitivă animalică și omul nu ar fi putut ajunge să poarte cu vrednicie niciodată numele de: *Coroana tuturor vietăților!*

Lucia V. Babescu
Profesoare, Arad.

Anul Nou și Boboteaza în Arad.

Anul nou în centrul episcopiei noastre s'a serbat cu solemnitatea obicinuită.

La ora 9 și jumătate P. Sf. Sa Episcopul nostru Grigorie, a celebrat în biserica catedrală sf. liturgie, asistat de 10 protopopi și preoți și de 3 diaconi.

După terminarea sf. liturgii, la ora 11 și jumătate tot P. S. Sa a slujit un Te-Deum, în care s'au rostit rugăciuni speciale pentru M. S. Regele, Familia regală, Înalta Regență, pentru I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, pentru guvern, pentru autoritățile civile și militare, și pentru tot clerul și poporul român.

La acest act solemn, au participat d-nii prefecti: Marșieu și Moga, apoi un grup de ofițeri și intelectuali și popor foarte mult. În fața catedralei era postată o companie de soldați cu drapelul și muzica militară.

Colonelul Georgescu a adresat soldaților o vorbire scurtă, despre însemnătatea zilei, terminând cu urale la adresa M. S. Regelui Mihai I.

După ieșirea din sf. biserică, membrii consistorului, profesorii academiei teologice, reprezentanții parohiei precum și numeroși intelectuali s'au prezentat la Reședința episcopescă pentru a aduce urări de bine P. S. Sale Episcopului Grigorie.

A vorbit cu pătrundere părintele protopop Tr. Vățian, făcând o reprivire asupra activității P. S. Sale părintelui Episcop în anul expirat, scoțând în relief lupta frumoasă dusă la Senat de corpul Episcopatului nostru în frunte cu eruditul nostru Mitropolit Dr. Nicolae Bălan. Apoi a amintit cu multă satisfacție părintele Vățian, de activitatea P. S. Sale părintelui Episcop desfășurată în contra rătăcirilor sectare, care activitate a avut ca încoronare congresul preoților misionari ținut în toamna anului trecut în orașul nostru.

P. Sf. Sa Episcopul Grigorie a răspuns, că mai ităiu mulțumește bunului Dumnezeu că L-a învrednicit să lucreze: cu cuvântul, cu fapta și scrisul pentru înflorirea și progresul bisericii și patriei române. Idealul P. S. Sale, este, să viziteze toate parohiile eparhiei și să curățească comunele noastre bisericesti de polomida sectară.

Roagă clerul și poporul să dea fiecare concurs larg la munca P. S. Sale, iar intelectualilor și poporului credincios din Arad, le pune la inimă, ca umăr la umăr să ajute toți ca în anul 1929 să fie edificată biserica românească din Arad,-Șega.

P. S. Sa împărtășește binecuvântare tuturor celor de față, cari apoi sunt invitați în saloanele Reședinței la gustare. Între cei veniți am observat, pe d-nii prefecti, mulți ofițeri superiori și credincioși din toate păturile societății.

*

La Bobotează, a pontificat în biserica catedrală iarăși P. S. Sa părintele Episcop Grigorie, secundat de 6 protopopi, 4 preoți și 2 diaconi. Din cauza timpului neprielnic, nu s'a făcut procesiune la apele Mureșului, ci sfințirea apei s'a efectuat în piața Catedralei, pe un podiu încadrat în verdeață și draperii naționale.

Sfințirea apei a săvârșit-o P. S. Sa Episcopul Grigorie, asistat de preoțimea ce-a servit la sf. liturgie. Frumoasa ceremonie dela sfințirea apelor la Bobotează a atras lume foarte multă la biserică. Erau de față toate autoritățile civile și militare în mare ținută. Armata s'a prezentat cu muzica și cu drapelele.

Când P. S. Sa a intonat troparul: In Iordan botezându-te Tu Doamne....., muzica militară a intonat imnul religios, iar creștinii s'au apropiat pentru a fi stropiți cu apă sfințită și pentru a săruta sf. cruce:

La urmă s'a primit defilarea armatei, care a fost stropită cu aghiasmă.

Cercuri-religioase.

Preoțimea din parohiile aparținătoare Cercului-religios al Mândrulocului — în scopul propagandei religioase-morale și culturale — a mai ținut întruniri în comunele următoare:

1. La 16 Dec. în com. *Mândruloc*. La serviciile divine precum și la serbarea școlară — aranjată de către corpul didactic din localitate — au participat Cucernicii preoți: P. Pelea V. Felnean, I. Marșieu, M. Grecu și I. Pascu. Predica dela sf. liturgie a ținut-o Pr. M. Grecu din Cuvin A. vorbit cu mult elan și însuflețire explicând pilda Mântuitorului despre „Omul care a făcut cină mare”. Aplicarea învățaturii, — care reiese din această sublimă pildă, — a lăsat impresie adâncă în sufletele auditorilor, cari au înțeles deplin, cum, Domnul și astăzi ne cheamă la „Cina” Sa, iar acestei chemări trebuie să grăbim a răspunde din tot sufletul nostru creștinesc.

Conferențiarul, — Pr. Pelea — arată necesitatea de a contribui fiecare creștin, la îmbunătățirea moravurilor prin biserică și fiecare cetățean la propagarea și civilizație prin școală. Cari nizuințe vor fi deopotrivă folositoare Neamului și Țării.

2. La 24 Dec. în com. *Micdlaca*. Fiind în ziua aceasta ajunul Nașt. Domnului, se săvârșesc serviciile devine prescise, a „ceasurilor”, cu participarea preoților: R. Furdui, Iosif Pascu C. Mureșan, I. Ardelean și I. Marșieu. Cuvântarea o rostește Pr. I. Pascu din Mândruloc. Din cuprinsul acestei cuvântări s'au desprins cu deosebire — și cu efect foarte bun pentru auditori — îndrumările, cum trebuie să contribuim în calitate de buni creștini și români la păstrarea avantajelor pe cari le-a câștigat Neamul nostru prin unirea tuturor românilor într-o singură Țară.

După masă — la Casa-culturală — se desfășură vastul program al serbării „Pomul de Crăciun”

Intreagă asistența întonează cântarea de bucurie: „Nașterea Ta”. Finindu-se aceasta, Pr. Ardelean rostește o cuvântare ocazională demonstrând, că în aceasta prezintă a praznicului păcii și milosteniei, a invitat ca să se adune aici — în jurul acestui „pom de Crăciun,” — preoțimea din comunele învecinate, corpul învățătoresc, autoritățile locale, Soc. T. A., Soc. „Oastea Domnului”, elevii tuturor școalelor etc semnificând prin aceasta pacea și bunăvoirea — între toți oamenii — care daruri Cerești Isus le-a adus pe pământ.

Inchee — părintele — spunând, că n'a invitat pe nimeni la praznuire exterioară, ci a chemat, pe fiecare la jertfe și fapte de milostenie.

Intr'adevăr, urmând desfășurarea programului vedem, că „S. T. A.” împreună cu elevii școalelor, sub conducerea în-

vățătorilor: D. Ciobota dir., T. Stancu, Dșoarele Elvira Gimán, și Ștefania Costantinescu, au ostănit cu împodobirea pomului de Crăciun. „Ostașii Domnului”, au colectat bani și au cum-părat îmbrăcăminte pe seama săracilor și orfanilor din comună. Directorul D. Ciobota, din sumele intrate în pedepse dela dela cei-ce n'au cercetat școala a cumpărat deasemenea vesminte pe seama școlărilor săraci.

Impărțirea darurilor, producțiunile școlărilor a „S.T.A.”, a „Ostașilor Domnului”, au fost tot atâtea scene de adâncă emoție sufletească, în cadrul cărora, s'a desfășurat și s'a încheiat această frumoasă serbare.

3. La 27 Dec. în com. *Cuvin* Impozantă și mult reușită a fost întrunirea Cercului-religios în această comună. La sf. serviciile divine au participat, servind în sobor preoții: R. Furdui V. Felnean, I. Ardelean, M. Grecu, I. Pasçu, N. Țandru și C. Putici. La „irmosul”, dela sf. liturgie Pr. Țandru ține o alocuție, prin rostul căreia, făcând amintire de legăturile sufletești cari îl leagă de credincioșii din Cuvin, unde a păstorit timp de mai mulți ani — îndeamnă pe foștii săi parohieni la alipire către sfta biserică.

La „priceasnă” Pr. Ardelean din Micălaca vorbește despre păcatul „zavistiei”, care, împedecă înfăptuirea „Impărăției lui Dzeu” pe pământ.

Dacă am pune în practică învățătura Mântuitorului despre milostenia creștină, ușor s'ar sălășlui între oameni „pacea și bunăvoirea”, care începând cu păstorii Vifleemului, până la ceata îngerilor cu toții, au vestit-o în acestea zile prealuminate.

După masă a avut loc o preafrumoasă serbare școlară aranjată de către harnicul învățător Drecin. Conferința pentru popor a ținut-o Pr. Felnean, vorbind despre rolul ce'l are biserică ortodoxă și credincioșii ei, în lupta pentru consolidarea Țării și unificarea sufletească a tuturor Românilor.

La toate Cercurile-religioase, — despre cari am făcut amintire — s'a ținut și slujba sf. Maslu, s'au împărțit — gratis — sute de exemplare broșuri de propagandă din biblioteca Desp. Arad al Asoc. Clerului A. Șaguna.

Credincioșii din toate comunele amintite, au primit cu bucurie și satisfacție acțiunea preoților cari au ostănit cu folos, semănând pretutindeni semănțe bune în ogorul cel sfânt al Mântuitorului.

Raf.

O lămurire.

În numărul din 1 Ianuarie 1929 revista „Biserica și Școala” publică un articol sub titlul „Pentru orfani și îngrijitorii lor” al cărui autor ascuns sub pseudonimul „Străjer” aruncă bănueli — cred nemeritate — asupra tuturor directorilor de orfelinate, căminuri și internate din Arad. Cu publicarea articolului dl. „Străjer” a săvârșit două greșeli: întâiu când n'a numit așezământul în care se petrec lucrurile încredinate, prin ce expune bănuelii generale pe toți directorii de orfelinate și căminuri; iar a doua greșală a comis-o prin faptul, că înainte de publicarea acuzațiunilor, întemeiate pe vorbele unui copil anchetat pe stradă, n'a căutat să se documenteze asupra adevărului, cum procedează toți informatorii obiectivi. Dl. „Străjer” a aruncat bănulala cu eleganță și ușurință, necugetând că prin aceasta slăbește, nejustificat autoritatea unor instituții și oam-

integri, iar în copiii încredințați îngrijirii acestora deșteaptă numai poftă neîndreptățită, pentru a căror satisfacere nici azi și nici în timpul apropiat nu vom dispune de mijloacele necesare. Considerând că autorul pseudonim vizează când orfelinatele când căminurile din Arad, în fața acestei situații nelămurite mă simțesc obligat, ca în ceea ce privește Orfelinatul „Regina Maria” să declar de neîntemeiate toate afirmațiunile cuprinse în articolul suspomenit.

Cum n'am intențiunea să polemizez cu dl. „Străjer” fiindcă pe această cale nu vom ajunge la lămurirea chestiunii, ci doresc a-i da prilej să restabilească singur adevărul, în consecință îl rog, ca pentru a se documenta asupra hranei, îngrijirii, educației și îmbrăcăminteii ce o primesc orfanii de aici, să viziteze acest așezământ ori când va voi. O asemenea vizită făcută nu numai la suprafață ci și în adâncime—dacă este nevoie—va da deplină satisfacție subsemnatului. Cu prilejul acestei vizite, autorul articolului se va convinge și despre condițiile materiale cari limitează cadrele asistenței orfanilor și după ce va lua cunoștință despre insuficiența fondurilor acordate în acest scop, sper că tot cu aceeași energie, cu care s'a repezit asupra directorilor de orfelinate și căminuri, se va ridica și împotriva mulțimei, care a uitat cu totul de obligațiunile ce le are încă față de orfanii din războiu, a căror nevoi nu se satisfac cu vorbe ci cu fapte.

Respectul față de adevăr și sprijinitorii orfanilor din războiu mă îndeamnă să declar în modul cel mai categoric, că nici mamele și nici rudeniile orfanilor n'au fost supuse la taxe pentru susținerea și înzestrarea acestui așezământ, deși sunt cazuri, când asemenea pretensii nu sunt nejustificate.

Nu-mi tănuiesc convingerea că dl. „Străjer” a fost nu numai greșit informat, ci chiar cu intențiuni rele, din această pricină articolul D-sale nu poate servi cu deplin succes cauza ce o îmbrățișează, fiindcă fără a se fi documentat asupra afirmațiunilor acuză de nepăsare și inconștiență o seamă de oameni, cari chiar și în zilele acestea pline de egoism își pun toată priceperea și tot sufletul în serviciul unei cauze, pe care mulți moralizatori și figuranți ai vieții noastre publice au uitat-o cu desăvârșire.

Mă folosesc de acest prilej pentru a ruga pe toți acei ce mai poartă la suflet cauza orfanilor din războiu și cari voiesc a cunoaște felul cum sunt îngrijiți în Orfelinatul „Regina Maria”, să viziteze acest așezământ, a cărui porți stau deschise în orice timp tuturor acelor, cari caută binele și adevărul; sper că pe această cale se va deștepta nu numai interesul publicului pentru orfanii din războiu, ci și spiritul de jertfă pentru adâncirea și lărgirea cadrelor de asistență.

Având convingerea sigură, că mi-am făcut datoria în toată vremea cu devotament și dezinteresare,

încrezător în obiectivitatea D.-Voastre, Domnule „Străjer” Vă aștept vizita aducându-vă aminte și eu D. voastre, că Dumnezeu nu bate cu băta.

Nestor Blaga,

profesor, directorul Orfelinatului „Regina Maria”

Din sbuciumările unui preot dela sate.

Și-a aprins candela sufletului său tânărul preot pe băncile școlii de teologie. Cunoștințele profane primite la școala clasică se imbinară bine cu cele teologice în mintea lui oțelită. Și ce mai fericită creatură e dânsul, când aprinde vâpaia sufletească are să devină un bun augur între enoriașii săi și „un vas ales a Domnului”.

Dar cine știe putca-va învinge atâtea piedeci, cari i se opun în drumul lui pastoral? Căci după cuvântul scrierilor bisericești „Preoția și pentru umerii îngerilor e prea grea”. Da, va învinge!

Cuvântul lui inspirat de Duhul Sfânt se va lăși, cum se lătesc pe cer razele soarelui în amurgul serii, producând acele raze argintii mare bucurie privitorului zdrobit de munca zilei. Ecoul său pastoral se va resfrânge în inimile auditorilor săi, cum se resfrânge cântecul cel dulce a păsărilor cântătoare în urechile unui călător obosit de drumul cel lung și costisitor.

Cu toate acestea, părintele, după multe zbuciumări întrezărește, că sămânța sa de învățătură nu aduce rodul dorit, fiindcă pământul în care a sămănat-o nu corespunde sămânței, fiind plin de buruieni și înțelenit. Deci pentru a putea sămăna cu speranța de a avea rod îmbelșugat, trebuie mai înainte să cunoască buruienile, să le plivească și numai după aceea să samene cu toată încrederea.

Nici când nu va deveni econom bun, acel econom, care va ceti diferite științe economice, închizându-se în chilia sa, ci ca să devie acela pe care-l dorește, trebuie să se coboare pe ogorul său, să prindă cu chiar mâinile sale coarnele plugului și astfel prin experiență practică va deveni un iscusit econom.

Creștinul de azi nu-și aduce, ca odinioară poporul izraelitean, păcatele sale sub formă de țap, pe care arhiereul era dator să-l ardă pe altar în semn de ștergerea acelor păcate și împăcarea cu Dumnezeu, ci patimile lui și le ascunde din năințea altarului, făcându-și din ele idoli bine plăcuți lui, iar învățăturile bisericii le defaimă, fiindcă acele învățături nu sunt de acord cu idoli lui, după cum zice Sf. Scriptură: „Căile D-lui nu sunt, ca și căile voastre, hotărârile lui sunt nepătrunse”.

Pentru a avea deci rod bun în ogorul sfânt, preotul trebuie să se coboare de pe amvon în vârtejul lumii, să-l studieze acest vârtej din toate punctele de vedere practice, să-l analizeze în fața credincioșilor săi la lumina evangheliei lui Hristos de pe amvon. O sămânță de grâu să aibă sol ori cât de de bun, dacă se va sămăna la umbră va răsări, va crește până la un timp, iar după aceea se va veștezi și va deveni o caricatură fără formă neputând aduce fructul dorit, fiindcă îi lipsește soarele cu lumina și căldura atât de necesare și bine făcătoare dezvoltării și fructificării acelei sămânțe. Așisderea și sufletele creștinilor lăsate la umbra întunecoasă a acestei lumi așa de amăgitoare se vor împotmoli cu păcate, însă dacă le vei aduce sufletele lor la lumina evangheliei lui Hristos, acelea după un timp oare care se vor descătușa de păcate, iar creștinii văzându-și cu ochii lor sufletești fărădelegile săvârșite; conștiința lor le va striga mereu: „Mea culpa, mea culpa”.

Găsindu-se în această tulburare sufletească credincioșii părintelui, după ce le-a arătat calea cea bună și mântuitoare, deosebindu-o de calea cea rea și poticnitore a răului la lumina evangheliei lui Hristos, părintele să nu te bocească cu cuvintele: „flere possum, sed iuvare non,“ și prin înțelepciunea sa gemină să se folosească de toate medicamentele sufletești, adică de sfintele taine, făcându-se bun ispravnic a acelor taine; pentruca printr'ânsele să poată împăca pe credincioșii săi cu ei înșiși, cu D-zeu și cu deapropiele lor.

Șepreuș, la 10 Decembrie 1928.

Mihail Goldiș,
preot

Trei cârciumi la opt sute suflete!

În numărul 52 | 922 al revistei Bis. și Școala confratele nostru din L. scrie un sincer articol despre stările rele ce a apucat pe bietul nostru popor cât privește patima beției. Stările descrise acolo sunt prea extinse, sunt aproape generale.

Și cum nu ar fi așa?!: În Comuna mea (pe Murăș) unde mai înainte erau două cârciumi nelimitate și una limitată, azi în Imperiul românesc sunt trei cârciumi nelimitate. Drept coroană peste aceasta rușine mai este apoi în comună și un drept de restaurant. Și... toate acestea la 800 suflete și unde nu se ia nici o masă măcar la an.

Tot în această comună (și alurea va fi poate așa) acum de sărbătorile Crăciunului s'a ținut hora satului la cârciumă. În cele dintâiu două zile, fiind repaus duminical, să zice că beutura a fost prohibită. Ziua a treia însă, tot cu acei musafiri plus bețivanii, s'a beut și s'a dansat în același local.

Cine poartă vina la toate acestea? Noi preoții și învățătorii, nu! Noi cât dregem în zece ani strică alții cu un gest neprecuțat în o singură zi.

Ce impresiune poate lăsa în sufletul unei fetițe de horă o zi petrecută în cârcumă între bețivani?

Nici cârciumarii nu poartă vina acestui lucru. Ei au tot interesul să se pricopsească dacă li se îngăduie.

Unde este însă administrația?! Ori așa dictează interesele partidelor politice (care să părăndează la putere) să lăse și păzească acest popor?!

Noi vedem că unora li se dă brevet de beuitori pentru anumite servicii. Alora iarăș, nu din considerațiuni de nedecitate, li se concesionează restaurante. Hora iarăș, nu pentru că nu să'ar putea și altcum, se ține la cârciumă cu concesione dela pretură.

Doamne, ajunge-vom vremurile acelea când toți umăr la umăr vom da pentru 800 suflete de țărani români nu cârciume și restaurante ci o casă culturală și un radio!?

Are dreptate părintele Tomuția din L. Ne vom prăpădi ca triburile indigenilor din America și Australia dacă nu ne îndreptăm!

Alcoolul din zi în zi ne topește și ne sărăcește tot mai mult și vor veni alte neamuri cu îndeletniciri mai cinstite să ne la locul.

Ne cade greu și e mare păcat să mai dănuim în această stare. De am fi sub străini am mai înțelege, dar așa „sub clarstăpânia noastră“ nu ne putem explica această mizerabilă situație.

„Măcar scurta să o tragem“ să nu încetăm a o critica! Eu am zis. Să urmeze!

28 | XII 928.

V. V.

Mulțumire publică.

Reuniunea Femellor române din Arad, făcând în ziua de 20 Decembrie 1928 obișnuita împărțire anuală de haine și ghetete pentru școlarii mici din clasele primare, cu ocazia serbării pomului de Crăciun, care „avut loc în sala festivă a Gimnaziului „Iosif Vulcan“ din Arad, aduce cele mai vii mulțumiri atât Doamnelor care au contribuit cu munca și au trimis daruri, cât și tuturor persoanelor și mai ales Băncilor locale cari au ajutat frumosul scop filantropic cu sume de bani depuse pe lista colectată de Doamna Lucia V. Babescu și Doamna Dr. Petran, în ordinea următoare Lei:

Casa Centrală de Păstrare Arădană 500, „Arădana“ 2000, „Agronomul“ 500, Casa de Păstrare a Județului Arad 1000, „Victoria“ 1000, „Cenădana“ 1500, Cenad Serdnei și fiul 500, Adler Andor 1000, Oțetul Boerler 500, Carol Andrenyi 1500, Banca de Credit Transilvania 1500, Banca Generală 1000. Banca Ardeleană și Banca de Economii Cluj, Suc. Arad 1500, Casa de Păstrare Civilă din Arad 1200, Kornis 250, Domnul I. Moldovau, Insp. școlar 100, Banca Marmarosch Blank 500, Cornel Burza 500, Alexandru Doman 1000, C. N. Dumitrescu, Insp. vamal 500, C. Bengeanu Șeful Vămii 500, C. Cancicor, Șef de vamă 100, Tănăsescu, Taxator vamal 100, Marinovici 100, Gheorghiu 100, N. Popescu 100, Marcovicu 100, Cotta 100, Lucaciu 100, Radu N. 50, Branișce 50, Dulgorescu 50, Robescu 50, Năsturel 50, Piscureanu 50, Manolescu 50, Olaru 50, Boroș 50, Banca Holzer 500, Banca Schenger 500, Inter-Continentale 500, Kösig și Lazar 500, Egăr & Comp. 500, Schor & Comp 300, Aronsohn 100, Nalmonson 50, Leulian 500, Rudnai 200, Albert Gross 100.

Total 23600 Lei adică Doăzecișitreimilșasesute Lei.

Miile de lacrimi de bucurie ale mamelor și copișilor ajutați, cari cu drag strângeau în brațe darurile căpătate, au adus în sufletul nostru răsunetul satisfacției unei fapte creștinești.

Nr. 280/1927. Mitr.

C O P I E:

REGULAMENT

pentru examenul preoțesc de promovare.

I. Scopul examenului:

§. 1. Scopul principal al examenului preoțesc de promovare este de a îndemna preoțimea să-și sporască neîncetat cunoștințele și orientările generale.

§. 2. Scopul secundar este, de a da posibilitate de înaintare acelor preoți, cari la examenul de calificare preoțească au obținut clasificare inferioară, dar în viața pastorală au dat probe de zel apostolic și complectându-și cunoștințele teologice, sunt vrednici de a fi promovați la clasă superioară.

II. Condiții de admitere la examen:

§. 3. Petiționarul va anexa la cererea de admitere 20 (douăzeci) predici originale, scrise cu mâna proprie, pentru tot atâtea Dumineci ale anului bisericesc.

§. 4. Petiționarul va avea să prezinte și dovada activității sale bisericesti, prin înființarea Societății „Sf. Gheorghe” pentru tineret, ori a Reuniunii „Altarul” pentru înfrumusețarea bisericii, ori prin înființarea de reuniune antialcoolică și a altor instituțiuni religioase culturale.

§. 5. Aspirantul trebuie să aibă și o viață neexceptabilă și să-i fie cunoscute zelul și devotamentul pentru misiunea sa.

§. 6. Pentru admitere la examen se mai cere, ca petiționarul să fi împlinit cel puțin 5 (cinci) ani de serviciu pastoral.

§. 7. Pentru o mai temeinică orientare asupra admisibilității ori inadmisibilității petiționarului, — întrucât se va afla de necesar și ar fi și posibil — Consiliul eparhial va face și o inspecție, printr-un delegat din centru în parohia și la oficiul petiționarului.

§. 8. Nu pot fi admiși la examen cei ce nu întrucesc condițiunile de mai sus, sau cei ce ar fi fost pedepsiți prin procedură disciplinară bisericască ori prin judecătorile civile.

§. 9. Nici un preot nu poate fi admis la examen de promovare, decât numai în Eparhia în care funcționează în ordine.

III. Procedură în vederea examenului:

§. 10. Aspirantul la examen va face cerere în scris către Consiliul Eparhial și va anexa documente autentice potrivite pentru a dovedi, că întrunește necesarele condiții personale de studiu și de activitate pastorală, arătând locul, durata și rezultatul pastozității.

§. 11. Consiliul Eparhial aflând petițiunea deplin ajustată și pe petiționar că corespunde tuturor condițiilor de admisibilitate arătate mai sus, îl avizează despre admitere și despre termenul examenului.

§. 12. Examenul de promovare se face înaintea unei comisii eparhiale instituită permanent pe lângă Consiliul eparhial, la 2 termene: în lunile Februarie și Octombrie din fiecare an. În cazuri motivate se poate admite și termen extraordinar.

§. 13. După trecerea unui nou interval de 5 (cinci) ani de la prima promovare, candidatul întrunind toate condițiile de admitere fixate în acest regulament, la cerere poate fi admis la un nou examen, pentru o nouă clasă de calificare în ordinea ascendentă.

§. 14. Candidatul, care nici la a doua încercare n'ar putea presta examenul, nu mai poate fi admis la examen.

§. 15. Taxa de examinare o fixează Consiliul eparhial.

IV. Materile examenului:

§. 16. Materile examenului de promovare sunt:

a) Exegeza Sfintei Scripturi: cunoașterea amănunțită a Vechiului și Noului Testament, cu considerare specială la eterodocși și sectari,

b) Dogmatică ortodoxă, cu specială privire la combaterea doctrinelor eterodoxe și sectare,

c) Cunoașterea temeinică a dispozițiilor canonice și legislative actuale din Biserica ort. română,

d) Alcătuirea spontană, în scris, a unei cuvântări bisericesti, după o temă dată și rostirea ulei cuvântării bisericesti,

e) Pastorală: orientare precisă asupra tuturor cazurilor posibile în viața pastorală, când personalitatea preotului e pusă la încercare,

f) Liturgică: cunoașterea însemnătății simbolice a tuturor actelor din serviciile divine,

g) Catihetică: orientări precise asupra metodei cele mai bune în predarea învățământului religios, având candidatul să țină și o lecție de model, la o școală primară, înaintea comisiei eparhiale examinatorie.

V. Valabilitatea promovărilor:

§. 17. Promovările, fie ele din trecut, ori din viitor, sunt valide numai pentru Eparhia în care ele au fost făcute.

§. 18. Candidatul, care a trecut examenul de promovare va primi un nou certificat de calificare preoțească, în baza căruia va fi asimilat clasei pentru care a prestat examenul de promovare și va avea dreptul să concureze, fără privire la pregătirile sale anterioare la parohii de clasă respectivă din cuprinsul eparhiei, care l-a promovat.

VI. Dispoziții finale:

§. 19. Calificația aspiranților la protopopiat se va norma prin regulament special.

§. 20. Acest regulament intră în vigoare pentru întreg cuprinsul Mitropoliei ortodoxe române a Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului.

Nr. 43. Congr. 1927.

Aprobat de Congresul Mitropolitan în ședința sa din 28 X. 1927.

(L. S.)

(ss) *Dr. Nicolae Bălan*,
arhiepiscop și mitropolit

(ss) *Dr. Gheorghe Proca*,
notar gen congr.

(L. S.) Ad. Nr. 126/1928 M.

Pentru autenticitate,
(ss) *Proca*.

INFORMAȚIUNI.

Familia Regală. În ajunul Crăciunului au plecat la Curtea de Argeș M. S. Regina Mărioara a Jugoslaviei, M. S. Regina Elisabeta a Greciei, A. S. R. Prințesa regent Nicolae și a. S. R. Prințesa Elena. În prima zi de Crăciun au luat parte la slujba religioasă la biserica Domnească. În aceeași zi s'au înnoptat în Capitală.

Nenorocire. În Dej fiind târg de țară în săptămâna trecută soția zidarului N. Kelemen, s'a dus la piață să facă niște cumpărături pentru trebuințele casei. Înainte de a pleca însă, a închis în casă pe cei doi copii ai ei: Ion de 5 ani și Zoltan de 4 ani, zăvorînd ușa pe dinafară. Copii ca să le treacă de urât au hotărât să lîmiteze părjolitul porcului. Mai înainte cu o zi cei doi copii văzuseră părjolirea unui porc. Zis și făcut: Numai că, copiii în loc de porc s'au mulțumit cu paiele din pat pe care le aprinseseră. Paiele fiind uscate arseră cu vălvătaie. Fumul, care n'avea nici o ieșire se strânse din ce în ce mai mare și începu să-i înăbușe. Zadarnice fuseră strigătele după ajutor, nu-i auzea nimeni. Astfel că nu trecu nici un ceas de când au aprins paiele și cei doi copii au fost înecați de fum. La amiază pe când se înnoptase mama lor dela târg, nu află decât două cadavre arse.

— Se tipăresc multe cărți bisericești în Rusia bolșevică. Dar numai pe ascuns și plătit cu bani grei.

Bolșevicii de la cârmă au aflat lucrul acesta și acum voesc să ia măsuri ca să nu se tipărească cărți bisericești. Dar, orice vor face, tot se vor tipări, fiindcă argintul și aurul place mult oricui, mai ales bolșevicilor mari și mici. Și așa se va răzbuna biserica pe cei cari voesc să facă norodul să creadă că nu este Dumnezeu.

— **Fapte bolșevice.** Dela venirea bolșevicilor la putere în Rusia s'au omorât 8100 persoane bisericești, între cari 2961 preoți, 3447 călugări 1926 călugărițe. Trăesc arestați și în exil (în afară de granițele rusești) 7000 preoți și 150 episcopi.

Din 827 Mănăstiri, câte erau altădată în Rusia, azi sunt închise 686.

În Rusia azi nu-i voe să se învețe religia în școală, dar este un teatru în care nu se joacă decât pieșe, în cari se arată că nu este Dumnezeu.

Și totuși norodul ține la biserică, merge furiș la slujba bisericească și dau pe ascuns de mâncare preoților și călugărilor.

— 300 000 orbi sunt azi în Rusia sovietică. Acesta e alt semn de fericire bolșevică, când mai ales acești orbi nu sunt băgați în spitale.

— În pădurile Siberiei s'au găsit acum câteva sate de oameni, cari trăesc departe de lume de mai bine de 300 de ani. Ei nu știu de nici un fel de schimbare în lume în vremea celor 300 de ani. Nu știu că Rusia a avut războaie cu Turcii, cu Japonezii, N'au auzit nici de războiul cel mare.

Satele se găsesc în pădurile din partea de sus a râului Jenisei. Au fost descoperite 9 sate.

Se crede că mai sunt și altele. Se zice că ei ar fi credincioșii unei secte religioase vechi.

Ingropat de viu. Un țăran sărac din comuna Rbița anume Mihai Miron cu soție și doi copii, fiind certat cu vecinul său a început să-și sape singur o fântână în grădina sa.

Împreună cu 12 muncitori au lucrat aproape o săptămână, pătrunzând până la o adâncime de 14 metri. Nu au putut da de izvor, care să aducă apă, — lăsând fântâna în părăsire.

Marți, bietul om, a intrat în fântână, pentru a scoate lemnele cu cari legase pereții și cari lemne țineau pământul să nu se surpe în fântână.

Intrat la o adâncime de 12 metri, cum a isbit cu săcurea un lemn din legătură, pământul s'a dărâmat peste dânsul, îngropându-l de viu.

Femeia acestuia a alarmat comuna, venind o sumedenie de oameni.

Cu toate eforturile, nu l-au putut veni în sprijin. Timp de 6 ore au tot vorbit sătenii cu cel de sub pământ. Un țăran a pătruns până când a ajuns să pună mâna pe capul nenorocitului om, însă în acel moment s'a surpat o bucată de pământ și l'a îngropat de tot.

Au sosit 6 mineri dela minele din Tebea și după o zi de lucru l'au scos mort.

Traian și Decebal vor avea câte o statuie în Cluj, cari se vor așeza deoparte și de alta a statuei „Lupoaița“.

Atât Traian (Împăratul Romanilor), cât și Decebal (regele Dacilor) au trăit cam la 100 ani după naș-

teera lui Hristos. Împărățiile lor s'au războit între ele. Traian învingând pe Decebal și luându-i țara. Din împreunarea acestor două vechi și viteze neamuri ne tragem obârșia noi, Românil.

100 milioane lei au fost dăruiți de un mare negustor bogătaș din București, d. Ioan Stănescu. Cu banii aceștia se vor face căminuri pentru studenți, unde aceștia vor căpăta pe degeaba (dar trebuie să învețe bine) casă, hrană, luminat și încălzit. Iată o treabă cât se poate de frumoasă.

Generalul Italian Cadorna a murit. El a fost conducătorul armatelor italiene, în cursul războiului cel mare.

Indieni albi au fost găsiți în pădurile din Brazilia, până acum neumblate. Ceilalți Indieni, cunoscuți au pielea roșiatică și trăiesc în America de Nord.

Spre stele... Sașii din Graz au organizat zilele acestea o serbare. Discursul festiv a fost rostit de dr. Johann Leonhardt, fost preot evanghelic și scriitor. Tocmai când pronunță cuvintele: „Ca să ne înălțăm spre stele...”, Leonhardt a căzut deodată la pământ și a murit.

Comisar sovietic asasinat în Rusia. Incordarea ce domnește între țărani în preajma alegerilor sovietice a dus la un omor. Un necunoscut a împușcat pe comisarul electoral sovietic din Tula. Conflictul dintre lucrători și țărani s'a înăsprit deoarece lucrătorii cred că ucigașul a fost pus la cale de țărani.

Cărțile scoase de preotul I. Trifa.

Cartea despre Oastea Domnului, e o carte mare și minunată de care nu s'a mai scris alta în românește. Ea a hotărât peste 5000 de oameni să se lase de beții, sudalme și alte răutăți. E o carte ce lucră cu putere în sufletul cetitorilor și pe mulți i-a hotărât la o viață nouă. S'a tipărit a treia-oară, prelucrată și refăcută din nou. Are 209 pag. și 92 chipuri religioase. Costă Lei 40.

Insemnările călătoriei la Ierusalim, o carte mare și minunată de care nu s'a mai scris alta în românește pentru popor și pe înțelesul tuturor. Ii duce pe cititor tot anume pe unde a umblat și a învățat Mântuitorul începând din Vifleemul Iudeii până sus pe Golgota. Are și peste 100 chipuri religioase și vederi dela locurile sfinte. Costă Lei 50.

Oglinda inimii omului, arată în 20 chipuri, ca în niște oglinzi, starea sufletească a celor credincioși și a celor păcătoși. E o carte ce lucră cu mare putere sufletească în sufletul cetitorilor. Cetiți-o și veți vedea înșivă ce poate face această carte. Costă Lei 18.

Cetiri și tălcuirii din Biblie, o carte mare și frumoasă cu 53 Cetiri din Biblie însoțite de 74 icoane religioase și 67 istorioare morale, Lei 35.

Din pildele Mântuitorului, cuprinde 17 din cele

mai frumoase pilde ale mântuitorului, însoțite de 20 icoane religioase. E o minunată carte de trezire sufletească și de cunoaștere a căilor mântuirii. Cetiți-o și veți vedea înșivă ce poate face. Costă Lei 15.

Corabia lui Noe, e o carte ce a făcut mare răsunet. E parcă anume scrisă pentru vremile noastre. În aceste vremi de semne și arătări cerești, ea strigă pe oameni să se lase de răutăți și să intre îndată în corabia mântuirii până nu-i prea târziu. Are și 20 ilustrații. Costă Lei 15.

„Mai lângă Domnul meu, mai lângă El”, e cartea ce a eșit acum de sub tipar cu chemări dulci să se apropie oamenii și sufletele de scumpul nostru Mântuitor. Cetiți-o și veți afla înșivă cu ce putere lucrează în suflete. Are și 20 ilustrații religioase și costă 15 Lei.

„La picioarele Stăpânului meu” minunata carte a lui Sundar Singh, un apostol pe care Domnul l'a ridicat dintre păgânii Asiei să ne predice nouă creștinilor moderni mântuirea. Cu multe ilustrații, Lei 15. 25 povești și istorioare morale. Însoțite de 25 chipuri frumoase. S'a tipărit a treia oară, Lei 12.

Cartea cu Tălcuirea evangheliilor Duminicilor de peste an s'a gătat și n'o mai avem.

Aviz oficios!

Aducem la cunoștința celor interesați că **Serviciul contabilității și al casșieriei** nu stă la dispoziția publicului decât **numai dela 8—12 orele înainte de masă.**

Consiliul Eparhial ort. Român din Arad
Serviciul contabilității și al casșieriei,

CONCURSE.

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliu eparhial No. 7267 - 928, pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna *Herneacova* se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială în estensiunea de astăzi.
2. Birul parohial până la 8 jugh. pământ 15 litre grâu, dela 8 jugh. în sus, 30 litre grâu.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.
5. Locuință în natură.

Preotul ales va suporta toate impozitele după venitul din parohie.

Va avea să catehizeze la școalele primare din loc, fără altă remunerație din partea comunei bisericesti.

Parohia fiind de classa II (doua), dela recurenți se cere cvalificațiunea regulamentară.

Cei doritori a compete la acest post se vor prezenta în cutare Duminică sau sârbătoare, în sf. biserică din *Herneacova*, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, conformându-se strict dispozițiilor §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din *Herneacova*, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil Binecuvântarea P. S. Sale Domnului Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Herneacova, din ședința consiliului parohial ținută la 18 Decembrie 1928.

În înțelegere cu Dr. Patrichie Țiucra m. p. protopopul Timișorilor.

—□—

1—3

Conform rezoluției Vener. Consiliu eparhial No. 7294—928, pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna *Remetea-Timișană*, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială în estensiunea ei de azi, pământ arabii și o cănepiște.

2. Stolele legale.

3. Birul prootesc 1 kg. grâu de fiocare jugh de pământ.

4. Locuitoră în natură.

5. Integritatea dotației prootesti dela Stat.

6. Impozitul după întreg beneficiul parohial cade în sarcina celui ales.

Preotul va catehiza la școlile primare din loc, fără altă remunerație din partea parohiei.

Parohia fiind de clasa I. (primă), dela recurenți se cere calificarea regulamentară.

Cei doritori a compete la acest post se vor prezenta în cutare Duminică sau Sârbătoare. în sf. biserică din *Remetea-Timișană*, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, conformându-se strict dispozițiilor §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate Consiliului parohial din *Remetea-Timișană*, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil Binecuvântarea P. S. Sale Domnului Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Remetea-Timișană, din ședința Consiliului parohial ținută la 24 Noembrie 1928.

Dimitrie Ionescu m. p. paroh, președintele Consiliului parohial

Constantin Micu m. p. adm. par. notar adhoc.

În înțelegere cu:

Dr. Patrichie Țiucra m. p. protopop.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante Dieci se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala.“

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea paroh ală 40 jughere.

2. Casa parohială și două intravilane.

3. Stolele legale.

4. Birul luat în concurs din oficiu conform decisului Ven. Consiliu Ep. No. 3472 | 1928.

5. Integritatea salariului dela Stat, pentru care parohia nu ia răspundere.

Parohia e de clasa I-ă, sunt admiși și concurenți cu calificare pentru parohii de clasa a doua.

Alesul va predica regulat, va catehiza la școlile primare din loc, și va suporta dările după beneficiul său.

Recurse ajustate cu documentele precise, adresate Consiliului parohial din Dieci, se vor trimite Oficiului Protopopesc în Gurahonț în termenul concursual. Recurenții pe lângă stricta observare a §. 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică, pentru a-și arăta dexteritatea în oratorice și rituale, Cei din alte dieceze vor produce act de admitere dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru diecezan.

Consiliul Parohial

în înțelegere cu: *Constantin Lazar* protopop.

3—3

—□—

Nr. 6909 | 1918.

Se publică prin aceasta concurs pentru ocuparea unui post de subșef de birou cl. II. din cancelaria Consiliului nostru eparhial.

Remunerațiunea este de Lei 750 lunar și accesoriile, adică în total lunar Lei 4853 pentru necăsătorii, Lei 4890 pentru căsătorii fără copii și Lei 4928 pentru căsătorii cu copii.

Recurenții vor dovedi, că sunt de religie ortodoxă română, cetățeni români, că au satisfăcut legea recușării și că din punct de vedere al sănătății sunt apti pentru serviciu, totodată vor face declarație în scris, că nu au suferit nici o comandare infamantă și se bucură de toate drepturile civile și politice.

Acei recurenți, cari au mai fost aplicați în oarecare serviciu, vor prezenta dela organele competente un atestat despre serviciul prestat.

Dela recurenți se cere să fie absolvenți de liceu ori altă școală echivalentă, dar se vor admite în mod excepțional și absolvenți ai cursului secundar inferior (4 clase secundare ori medii, sau titluri echivalente)

Recursele se vor adresa Consiliului eparhial ort. român până cel mult în 8 Ianuarie 1929. Recursele întrate după acest termen nu se vor lua în considerare

Recurenții vor face examen de capacitate înaintea comisiei examinatoare a Consiliului eparhial ort. rom. din Arad și în acest scop se vor prezenta la secretariatul Consiliului eparhial Vineri în 11 Ianuarie 1928 la orele 9 dimineața. Programul examenului se poate vedea ori când în oarele oficiale la secretariatul Consiliului eparhial.

Arad, 14 Decembrie 1928.

Consiliul, eparhial ort. român Arad.

3—3

Redactor responsabil: SIMION STANA.